

237

OBWIESZCZENIE MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 5 września 1963 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy z dnia 22 maja 1958 r. o popieraniu melioracji wodnych dla potrzeb rolnictwa.

1. Na podstawie art. 2 ustawy z dnia 29 czerwca 1963 r. zmieniającej ustawę o popieraniu melioracji wodnych dla potrzeb rolnictwa (Dz. U. Nr 28, poz. 170) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy z dnia 22 maja 1958 r. o popieraniu melioracji wodnych dla potrzeb rolnictwa (Dz. U. Nr 31, poz. 136) z uwzględnieniem zmian wprowadzonych ustawą z dnia 29 czerwca 1963 r. zmieniającą ustawę o popieraniu melioracji wodnych dla potrzeb rolnictwa (Dz. U. Nr 28, poz. 170) i zmian wynikających z przepisów wydanych przed dniem ogłoszenia jednolitego tekstu, z zastosowaniem nowej ciągłej numeracji artykułów, ustępów i punktów.

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst nie obejmuje:

1) art. 19 i 20 ustawy z dnia 22 maja 1958 r. o popieraniu

melioracji wodnych dla potrzeb rolnictwa (Dz. U. Nr 31, poz. 136) w brzmieniu:

„Art. 19. Tracą moc:

- 1) ustawa z dnia 13 lipca 1939 r. o popieraniu melioracji wodnych dla potrzeb rolnictwa (Dz. U. Nr 64, poz. 423),
- 2) przepisy ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 r. (Dz. U. z 1928 r. Nr 62, poz. 574) sprzeczne z niniejszą ustawą.

Art. 20: Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia”;

- 2) art. 3 ustawy z dnia 29 czerwca 1963 r. zmieniającej ustawę o popieraniu melioracji wodnych dla potrzeb rolnictwa (Dz. U. Nr 28, poz. 170) w brzmieniu:

„Art. 3. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia”.

Minister Rolnictwa: *M. Jagielski*

Załącznik do obwieszczenia Ministra Rolnictwa z dnia 5 września 1963 r. (poz. 237).

USTAWA

z dnia 22 maja 1958 r.

o popieraniu melioracji wodnych dla potrzeb rolnictwa.

Rozdział I.

Przepisy ogólne.

Art. 1. Ustawa normuje sprawę melioracji wykonywanych dla podniesienia produkcji rolnej.

Art. 2. 1. W rozumieniu ustawy:

- 1) do urzędzeń melioracji podstawowych zalicza się:
 - a) regulacje rzek i potoków oraz kanały (otwarte i kryte) odwadniające i nawadniające o szerokości regulacyjnej dna powyżej 1,5 m w ich dolnym biegu, jak również rurciągi o średnicy powyżej 1 m,
 - b) zbiorniki wodne dla celów rolniczych,
 - c) obwałowanie urzędzeń wymienionych pod lit. a) i b),
 - d) budowle regulacyjne, piętrzące i komunikacyjne na urzędzeniach wymienionych pod lit. a), b) i c),
 - e) stałe stacje pomp,
- 2) do urzędzeń melioracji półpodstawowych zalicza się:
 - a) regulacje cieków naturalnych i cieków sztucznych (rowy i kanały otwarte i kryte) odwadniające i nawadniające o szerokości regulacyjnej dna powyżej 0,6 do 1,5 m oraz rurciągi o średnicy powyżej 0,4 do 1,0 m,
 - b) rowy odpływowe ze zdrenowanych gruntów — poza obszarem drenowania lub rowy i rurciągi odwadniające i nawadniające — poza obszarem meliorowanym,
 - c) budowle regulacyjne, piętrzące i komunikacyjne na urzędzeniach wymienionych pod lit. a) i b),
- 3) do urzędzeń melioracji szczegółowych zalicza się mniejsze urzędzenia, jak:
 - a) regulacje cieków naturalnych i cieków sztucznych (rowy i kanały otwarte i kryte) odwadniające i nawadniające o szerokości dna do 0,6 m, a rurciągi o średnicy do 0,4 m,

- b) groble na kwaterach nawadnianych,
- c) drenowania rurkowe i krecie,
- d) deszczownie,
- e) stawy rybne,
- f) zagospodarowanie zmeliorowanych, jak również nie wymagających melioracji trwałych łąk i pastwisk oraz nieużytków przeznaczonych na takie łąki i pastwiska po ich zmeliorowaniu,
- g) budowle regulacyjne, piętrzące i komunikacyjne na urzędzeniach wymienionych pod lit. a), b), c), d) i e).

2. Minister Rolnictwa na wniosek prezydium wojewódzkiej rady narodowej może regulacje poszczególnych rzek, potoków lub kanałów zaliczyć do melioracji podstawowych, chociażby one nie odpowiadały warunkom określonym w art. 2 ust. 1 pkt 1 lit. a).

Art. 3. 1. Ilekroć w ustawie jest mowa:

- 1) o prezydiach wojewódzkich rad narodowych, należy przez to rozumieć również prezydium rad narodowych miast wyłączonych z województw, a o prezydiach powiatowych rad narodowych — również prezydium rad narodowych miast stanowiących powiaty,
- 2) o prezydiach gromadzkich rad narodowych — należy przez to rozumieć również prezydium miejskich (dzielnicowych) rad narodowych oraz rad narodowych osiedli,
- 3) o wykonywaniu urzędzeń melioracji wodnych podstawowych, półpodstawowych czy szczegółowych — należy przez to rozumieć zarówno budowę, jak i odbudowę tych urzędzeń,
- 4) o spółkach wodnych — należy przez to rozumieć również związki wałowe.

2. Za właściciela gruntu w rozumieniu ustawy uważa się również posiadacza gruntu.

3. Zainteresowanymi właścicielami gruntów w rozumieniu ustawy są właściciele tych gruntów, na które dodatni wpływ wywierają melioracje wodne półpodstawowe i szczegółowe, wchodzące w skład systemu melioracyjnego.

Rozdział II.

Wykonywanie melioracji.

Art. 4. 1. Wykonywanie melioracji wodnych podstawowych oraz budowa dróg dojazdowych, niezbędnych dla umożliwienia właściwego użytkowania zmeliorowanych obszarów, należy do Państwa, a wykonywanie melioracji półpodstawowych i szczegółowych — do spółek wodnych i zainteresowanych właścicieli gruntów.

2. Na wniosek spółki wodnej, spółdzielni produkcyjnej lub większości zainteresowanych właścicieli gruntów nie zorganizowanych w spółkę wodną, jak również na wniosek nie zorganizowanych w taką spółkę właścicieli co najmniej połowy ogólnego obszaru gruntów przewidzianych do zmeliorowania — organ administracji rolnej prezydium powiatowej rady narodowej może podjąć decyzję o wykonaniu melioracji półpodstawowych i szczegółowych przez Państwo za zwrotem części kosztów.

3. Zwrot części kosztów następuje przez obciążenie na rzecz Państwa opłatami melioracyjnymi:

- 1) spółki wodnej — jeżeli melioracje wykonywane są na terenach objętych działalnością tej spółki,
- 2) wszystkich zainteresowanych właścicieli gruntów — w pozostałych przypadkach.

4. Jeżeli melioracje mają być przeprowadzone na gruntach położonych w obrębie terenów bagiennych lub kompleksów łąkowo-pastwiskowych, jak również na terenach przewidzianych do rolniczego wykorzystania ścieków, Państwo za zgodą zainteresowanego właściciela takich gruntów może zamiast przypadającej od niego opłaty melioracyjnej przejąć odpowiedzialność za część tych gruntów.

5. Spółki wodne, spółdzielnie produkcyjne oraz zainteresowani właściciele gruntów nie zorganizowani w spółkę wodną mogą być zobowiązani do bezpośredniego udziału w realizacji robót na terenie melioracyjnym, w którego skład wchodzi grunt objęty ich działalnością bądź stanowiące ich własność, przez świadczenie robocizny lub usług transportowych bądź przez dostarczenie materiałów.

6. Rada Ministrów określi w drodze rozporządzenia:

- 1) część kosztów podlegających zwrotowi, zasady i tryb wymiaru i poboru opłat melioracyjnych oraz terminy ich spłaty przy uwzględnieniu przepisów art. 7,
- 2) zasady wymierzania datków, jakie powinni uiścić spółce wodnej jej członkowie z tytułu obciążenia tej spółki opłatami melioracyjnymi na rzecz Państwa,
- 3) przypadki, w których w ramach prac melioracyjnych można wykonywać drogi dojazdowe określone w ust. 1, oraz kategorie osób zobowiązanych do utrzymywania tych dróg, zasady podziału kosztów w utrzymywaniu dróg dojazdowych i organy administracji państwowej właściwe do sprawowania nadzoru nad tymi drogami,
- 4) zasady i tryb przejmowania gruntów, o których mowa w ust. 4,
- 5) zasady i tryb nakładania obowiązku świadczeń określonych w ust. 5, jak również organy administracji państwowej właściwe w tych sprawach.

7. Wysokość kosztu mieszanki nasion traw i roślin motylkowych w ilości niezbędnej do zagospodarowania odpowiednią metodą 1 ha zmeliorowanych łąk, pastwisk i nieużytków, przeznaczonych na łąki i pastwiska, przyjmuje się w wysokości ryczałtu określonego przez Ministra Rolnictwa na podstawie przeciętnych cen tych nasion w skali krajowej.

Art. 5. 1. W poszczególnych przypadkach, jeśli tego wymaga interes racjonalnej gospodarki rolnej, prezydium powiatowej rady narodowej na wniosek organu administracji rolnej tego prezydium, zgłoszony za zgodą organu administracji rolnej prezydium wojewódzkiej rady narodowej, może z urzędu podjąć uchwałę o przeprowadzeniu melioracji półpodstawowych i szczegółowych.

2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, powinna być uzgodniona z właściwym organem administracji wodnej, jeżeli dotyczy gruntów objętych działalnością spółki wodnej.

3. W przypadkach określonych w ust. 1 i 2 mają odpowiednie zastosowanie przepisy art. 4 ust. 3—7.

Art. 6. 1. Decyzje w sprawie wykonania przez Państwo melioracji półpodstawowych i szczegółowych podaje się do wiadomości zainteresowanych przez wywieszenie w biurze gromadzkiej rady narodowej na okres 14 dni.

2. Ostateczna decyzja uprawnia wykonawcę do wejścia na grunt w celu przeprowadzenia melioracji.

Art. 7. 1. Opłaty melioracyjne ustala się proporcjonalnie do powierzchni tych gruntów, należących do zainteresowanych właścicieli, na które dodatni wpływ wywierają melioracje wodne półpodstawowe i szczegółowe, wykonane przez Państwo.

2. Opłaty melioracyjne za odbudowę drenowania ustala się proporcjonalnie do powierzchni tych gruntów należących do poszczególnych właścicieli, które objęte są danym systemem drenarskim.

3. Na poczet opłat melioracyjnych zalicza się wartość materiału, usług transportowych i robocizny, świadczonej przez spółkę wodną czy zainteresowanych właścicieli gruntów przy wykonywaniu robót, jak również wartość szkód poniesionych przez zainteresowanych właścicieli gruntów w związku z wykonywaniem robót melioracyjnych.

4. Opłaty melioracyjne mają charakter opłat publicznych. Opłaty nie uiszczone w terminie podlegają ściąganiu w trybie egzekucji administracyjnej świadczeń pieniężnych. Do opłat tych mają odpowiednie zastosowanie przepisy o zobowiązaniach podatkowych.

Art. 8. 1. Za szkody wyrządzone w związku z wykonywaniem przez Państwo melioracji półpodstawowych i szczegółowych przyznaje się odszkodowanie, jeżeli wartość ich przekracza sumę 100 zł.

2. Za szkody te uważa się:

- 1) straty w plonach poniesione na skutek zniszczenia zasiewów i upraw dokonanych poza pasem szerokości 1 m od obu brzegów rowu, kanału lub innego urządzenia,
- 2) straty w uprawach leśnych, jak również straty w zadrzewieniach i leśnych drzewostanach, jeżeli pozyskane drewno zostało użyte na cele robót melioracyjnych,
- 3) straty w drzewostanie sadów,
- 4) straty w plonach łąk i pastwisk na skutek wycięcia darniny poza pasem obejmującym rów czy kanał oraz teren o szerokości 1,0 m na każdym brzegu, o ile darniny tej nie użytkowano do urządzeń w obrębie gruntów poszkodowanego,
- 5) straty w urządzeniach gospodarczych.

3. Straty poniesione w związku z wykonywaniem melioracji szczegółowych kwalifikuje się do szkód według ust. 2 pkt 1—3 i pkt 5 jedynie w tych przypadkach, gdy urządzenia szczegółowe nie wywierają dodatniego wpływu na grunty danego właściciela.

4. Za szkodę nie uważa się zajęcia gruntu pod urządzenia melioracji wodnych półpodstawowych i szczegółowych, jeżeli właściciel gruntu odnosi korzyści z tych urządzeń.

5. Odszkodowanie przyznaje się również za straty poniesione przez osoby, których prawa uprzednio nabyte na podstawie ustawy wodnej zostały ograniczone lub w inny

sposób dotknięte działaniem urządzeń melioracji wodnych półpodstawowych i szczegółowych wykonanych przez Państwo w trybie określonym w art. 4, 5 i 6.

6. Wniosek o przyznanie odszkodowania powinien być złożony przez zainteresowane osoby, pod rygorem utraty prawa do odszkodowania, najpóźniej w ciągu 2 miesięcy od dnia powstania szkody.

7. Rada Ministrów ustali w drodze rozporządzenia zasady i tryb przyznawania tych odszkodowań oraz termin ich wypłaty.

Art. 9. 1. W przypadku gdy wskutek zajęcia części nieruchomości pod urządzenia melioracji wodnych półpodstawowych lub szczegółowych nieruchomość ta nie może być racjonalnie użytkowana na cele dotychczasowe, podlega ona na wniosek właściciela wykupowi na rzecz Państwa na zasadach i w trybie przewidzianych w ustawie o wywłaszczeniu nieruchomości na cele państwowe.

2. Wniosek o wykup powinien być zgłoszony przez właściciela pod rygorem i w terminie określonym w art. 8 ust. 6.

3. W razie wykupu nieruchomości w myśl ust. 1 wartość gruntu zajętego pod urządzenia melioracji wodnych zalicza się do kosztów wykonania tych melioracji.

4. Przepisy ust. 1—3 nie dotyczą przypadków, gdy urządzenia melioracji wodnych wykonywane są w związku ze scaleniem gruntów.

Art. 10. 1. Jeżeli spółka wodna, spółdzielnia produkcyjna, kółko rolnicze lub właściciele gruntów nie zorganizowani w spółkę wodną zamierzają wykonać urządzenia melioracji wodnej półpodstawowej lub szczegółowej we własnym zakresie, Państwo na ich wniosek może udzielić pomocy.

2. Pomoc Państwa w przypadku określonym w ust. 1 w szczególności polega na:

- 1) dostarczaniu przez organ administracji rolnej prezydium powiatowej rady narodowej odpowiedniej dokumentacji technicznej,
- 2) udzielaniu kredytów zwrotnych na zasadach, które określi Minister Finansów w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa.

3. Jeżeli urządzenia melioracji wodnej półpodstawowej i szczegółowej wykonuje spółka wodna, spółdzielnia produkcyjna lub kółko rolnicze, pomoc Państwa może polegać również na dotacji udzielonej ze środków finansowych przeznaczonych w budżetach terenowych na popieranie czynów społecznych.

Art. 11. Zmiany klas gruntów, spowodowane polepszeniem się gruntów na skutek melioracji, nie będą uwzględniane przy wymiarze podatku gruntowego i obowiązkowych dostaw przez okres 7 lat, jeżeli chodzi o grunty orne, a przez okres 4 lat, jeżeli chodzi o łąki i pastwiska — licząc od roku kalendarzowego, w którym urządzenie melioracyjne zostało oddane do użytku.

Art. 12. 1. Przewidziane do zmeliorowania grunty, położone w obrębie terenów bagiennych oraz kompleksów łąkowo-pastwiskowych, mogą być wywłaszczone w całości lub w części na rzecz Państwa na zasadach i w trybie przewidzianych w przepisach o wywłaszczeniu nieruchomości.

2. Wywłaszczenie, o którym mowa w ust. 1, może być przeprowadzone w tych przypadkach, gdy wymagają tego względy racjonalnego wykorzystania całego terenu bagiennego lub kompleksu łąkowo-pastwiskowego, a w szczególności, gdy przy tym właściciel gruntów:

- 1) nie prowadzi w ogóle gospodarstwa rolnego bądź
- 2) prowadzi je, ale gospodarstwo to położone jest w takiej odległości od gruntów meliorowanych, że racjonalne ich wykorzystanie jest niemożliwe lub w znaczny sposób utrudnione, bądź
- 3) charakter gospodarstwa rolnego i jego zdolność produkcyjna wskazują, że grunty te w jego ramach nie mogą być w pełni wykorzystane.

3. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do gruntów przewidzianych do rolniczego wykorzystania ścieków, z tym że wywłaszczeniem powinien być objęty obszar gruntu niezbędny dla prowadzenia przez Państwo odpowiedniej gospodarki rolnej lub leśnej zapewniającej możność odbioru ścieków w ciągu całego roku.

4. W razie wywłaszczenia części gruntów określonych w ust. 1 i 3 przypadające za ten grunt odszkodowanie może być zaliczone na poczet opłat za zmeliorowanie pozostałej części gruntów meliorowanych należących do tego właściciela.

Rozdział III.

Konserwacja i eksploatacja urządzeń.

Art. 13. 1. Konserwacja i eksploatacja urządzeń melioracji wodnych podstawowych, z wyjątkiem wałów objętych działalnością spółek wodnych i stacji pomp, należy do Państwa.

2. Konserwacja i eksploatacja stacji pomp oraz urządzeń melioracji wodnych półpodstawowych należy do zainteresowanych właścicieli gruntów. Konserwacja i eksploatacja wałów objętych działalnością spółki wodnej, jak również konserwacja i eksploatacja tych stacji pomp lub urządzeń melioracji wodnych półpodstawowych, które położone są na terenie działalności spółki wodnej — należą do tej spółki.

3. Prezydium gromadzkich rad narodowych określa dla każdego z zainteresowanych właścicieli gruntów proporcjonalnie do powierzchni tych gruntów, na które dodatni wpływ wywierają melioracje wodne, rozmiar obowiązków w zakresie konserwacji i eksploatacji urządzeń wymienionych w ust. 2, a położonych na terenach nie objętych działalnością spółek wodnych.

4. W szczególnych przypadkach, zwłaszcza w odniesieniu do konserwacji i eksploatacji stacji pomp, organ administracji rolnej prezydium powiatowej rady narodowej lub prezydium gromadzkiej rady narodowej może wykonać część robót wymienionych w ust. 2 z własnych środków finansowych lub udzielić pomocy w innej formie.

5. Zakłady wyrządzające szkodę przez odprowadzanie ścieków do urządzeń melioracji wodnych ponoszą taką część kosztów konserwacji tych urządzeń, w jakiej odprowadzane przez nie ścieki spowodowały zwyżkę kosztów konserwacji; wysokość tych kosztów ustala się w postępowaniu wodnoprawnym, jeżeli odprowadzanie ścieków odbywa się na podstawie pozwolenia wodnoprawnego; w pozostałych przypadkach o wysokości tych kosztów orzeka organ administracji rolnej prezydium właściwej powiatowej rady narodowej.

Art. 14. 1. Do konserwacji urządzeń melioracji wodnych szczegółowych obowiązani są właściciele tych gruntów, na których znajdują się urządzenia. Jeżeli urządzenia znajdują się na granicy gruntów, obowiązek ich konserwowania obciąża odpowiednio właścicieli gruntów graniczących ze sobą. W szczególnych przypadkach prezydium gromadzkich rad narodowych mogą rozciągnąć obowiązek konserwacji tych urządzeń na innych zainteresowanych właścicieli gruntów (art. 3 ust. 3).

2. Jeżeli urządzenia położone są na terenie działalności spółki wodnej, obowiązek konserwacji tych urządzeń należy do spółki wodnej.

3. Obowiązek ustalony w ust. 1 nie dotyczy tych właścicieli gruntów, którym urządzenia nie przynoszą korzyści. Konserwacja takich urządzeń należy do zainteresowanych właścicieli gruntów (art. 13 ust. 3).

Art. 15. Jeżeli stacje pomp lub urządzenia melioracji wodnych określonych w art. 13 ust. 2 i art. 14 ust. 1 znajdują się na gruntach państwowych oddanych w zarząd, użytko-

wanie lub dzierżawę, konserwacja i eksploatacja tych urządzeń należy do zarządcy, użytkownika lub dzierżawcy takich gruntów.

Art. 16. Do konserwacji i eksploatacji urządzeń wodnych półpodstawowych i szczegółowych znajdujących się na gruntach wykupionych na rzecz Państwa w myśl art. 9, obowiązani są zainteresowani właściciele gruntów graniczących z gruntami wykupionymi, przy czym przepis art. 14 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

Art. 17. Jeżeli urządzenia melioracji wodnych półpodstawowych i szczegółowych odprowadzają lub doprowadzają wodę z terenów rolniczych, a położone są poza tymi terenami (np. na terenie lasów), obowiązek konserwacji tych urządzeń ciąży na właścicielach tych gruntów, na których urządzenia się znajdują. W tym przypadku przepis art. 14 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

Art. 18. 1. Prezydium gromadzkich rad narodowych ustala terminy wykonania obowiązku konserwacji urządzeń melioracji wodnych półpodstawowych i szczegółowych. Terminy te nie mogą przypadać w okresie wzmoczonych prac rolnych.

2. Jeżeli właściciele gruntów nie wypełniają obowiązków, o których mowa w art. 13 ust. 2 i 3 oraz w art. 14—17, w terminach, rozmiarze i w sposób ustalony przez biura gromadzkich rad narodowych — obowiązki te wykonują zastępczo biura tych rad stosownie do przepisów o postępowaniu przymusowym w administracji.

Art. 19. 1. Prezydium gromadzkiej rady narodowej może wezwać właścicieli użytków rolnych do sprzętu pługów, w oznaczonym terminie, z terenów zmeliorowanych zaopatrzonych w urządzenia nawadniające; decyzję w tej sprawie prezydium gromadzkiej rady narodowej podaje do wiadomości zainteresowanych przez zawiadomienie sołtysów oraz wywieszenie w biurze gromadzkiej rady narodowej na przeciąg 14 dni w okresie przed wyznaczonym terminem sprzętu pługów.

2. Wniesienie odwołania od decyzji określonej w ust. 1 nie wstrzymuje wykonania tej decyzji.

Art. 20. Organy administracji rolnej prezydiów powiatowych rad narodowych sprawują bezpośredni nadzór nad sta-

nem urządzeń melioracji wodnych i sposobem ich eksploatacji, zapewniają nadzór techniczny oraz w miarę możliwości odpłatne zaopatrywanie zainteresowanych właścicieli gruntów w materiały niezbędne do wykonania i konserwacji urządzeń melioracji wodnych półpodstawowych i szczegółowych.

Rozdział IV.

Przepisy karne.

Art. 21. 1. Kto niszczy lub uszkadza urządzenia melioracji wodnych, podlega karze grzywny do 3.000 złotych, jeżeli inne przepisy karne nie przewidują kary wyższej.

2. Kto mimo upomnienia biura gromadzkiej rady narodowej nie wykonuje obowiązku konserwacji urządzeń melioracji wodnych (art. 13 ust. 2, art. 14, 16 i 17) bądź mimo wezwania nie wykona w terminie wskazanym w obwieszczeniu obowiązków określonych w art. 19, podlega karze grzywny do 1.000 złotych. Jeżeli do konserwacji urządzeń melioracji wodnych lub wykonania czynności, o których mowa w art. 19, jest obowiązana osoba prawna lub instytucja państwowa, karę nakłada się na osobę, której powierzono konserwację tych urządzeń lub do której obowiązku należało wykonanie tych czynności.

3. Niezależnie od kary określonej w ust. 1 sprawca może być zobowiązany do uszczenia na rzecz obowiązanego do utrzymywania urządzeń melioracji wodnych odszkodowania w wysokości wartości wyrządzonej szkody.

4. Orzekanie w sprawach wymienionych w ust. 1, 2 i 3 następuje w trybie przepisów o orzecznictwie karno-administracyjnym.

Rozdział V.

Przepis końcowy.

Art. 22. Budowa urządzeń wodnych melioracji półpodstawowych i szczegółowych rozpoczęta przez Państwo przed wejściem w życie ustawy podlega wykończeniu według zasad dotychczasowych.

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów (Warszawa, ul. Krakowskie Przedmieście 50) w terminie 10 do 15 dni po otrzymaniu następnego kolejnego numeru

Oplata za prenumeratę Dziennika Ustaw wynosi: rocznie 75.— zł, półrocznie 45.— zł
Oplata za prenumeratę załącznika do Dziennika Ustaw wynosi: rocznie 45.— zł, półrocznie 27.— zł.

Prenumeratę można zgłaszać tylko na okres roczny (od I.I) lub na okres półroczny (od I.I i od I.VII). Oplata powinna być uiszczona co najmniej na miesiąc przed okresem prenumeraty, a więc za okres roczny lub za I półrocze — do dnia 30 listopada, za II półrocze — do dnia 31 maja. Do abonentów, którzy opłacą prenumeratę po tych terminach, wysyłka pierwszych numerów dokonana zostanie z opóźnieniem. Jednostki na rozrachunku gospodarczym i inni abonenci powinni dokonać wpłat za prenumeratę na konto Narodowego Banku Polskiego, Oddział IV Miejski, Warszawa, nr 1528-91-903, cz. 3, dz. 7, rozdz. 3. Rachunków za prenumeratę nie wystawia się. Na odcinku wpłaty należy podać dokładną nazwę instytucji (bez skrótów), nazwę i numer doręczającego urzędu pocztowego (jak Warszawa 10, Poznań 3 itp.), powiat, ulicę, nr domu, nr skrytki pocztowej oraz ilość zamawianych egzemplarzy Dziennika Ustaw

Pojedyncze egzemplarze Dziennika Ustaw nabywać można w punktach sprzedaży w Warszawie: Al i Armii Wojska Polskiego 2/4, „Dom Książki” — Księgarnia Prawno-Ekonomiczna — ul. Nowy Świat 1, kiosk „Domu Książki” w gmachu sądów — al. Gen. Świerczewskiego 127, w kasach Sądów Wojewódzkich w: Białymstoku, Katowicach, Kielcach, Koszalinie, Łodzi, Olsztynie, Opolu, Rzeszowie, Wrocławiu i Zielonej Górze oraz w kasach Sądów Powiatowych w: Bydgoszczy, Bytomiu, Cieszynie, Częstochowie, Gdańsku, Gdyni, Gliwicach, Gnieźnie, Jeleniej Górze, Kaliszu, Krakowie, Lublinie, Nowym Sączu, Ostrowie Wlkp., Poznaniu, Przemyślu, Raciborzu, Radomiu, Szczecinie, Tarnowie, Toruniu i Zamościu.

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, al. Ujazdowskie 1/3.
Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa, ul. Krakowskie Przedmieście 50.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Zakładach Graficznych „Tamka” Warszawa, ul. Tamka 3